

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/dwXoQq/21-organisationer-vad-har-regeringen-emot-oss-som-jobbar-for-fred>

Vad har ni emot oss som jobbar för fred?

21 organisationer: Det kan knappast vara pengarna det handlar om för regeringen

Detta är en debattartikel. Det är skribenten som står för åsikterna som förs fram i texten, inte Aftonbladet. Publicerad 2024-02-04

DEBATT. Regeringen stoppar stödet till fredsorganisationer som IKFF, Kristna freds rörelsen och Svenska freds. Det handlar knappast om pengarna utan om något annat.

I nära hundra år har Sverige stöttat svenska folkets engagemang och organisering för fred. Det var i en riksdagsmotion år 1929 som det första stödet beviljades med motiveringen; ”Ingen medborgare bör lämnas oberörd av upplysningen för fred. Likasåväl som det hittills inom olika länder bedrivits ett aktivt arbete för försvaret, bör ett omfattande arbete för freden försiggå.”

Men nu är den svenska traditionen över och ett 95-årigt statligt stöd till svenska fredsorganisationer går i graven.

Sammanlagt rör det sig om drygt 20 miljoner kronor årligen. En droppe i budgethavet jämfört med till exempel försvarsanslagen som på kort tid nästan har fördubblats till 119 miljarder.

Det kan knappast vara pengarna det handlar om. Det framstår därför tyvärr som att det är just de svenska fredsorganisationerna man vill försvaga. Eller kanske fredsarbetet i största allmänhet. Även FN:s fond för fredsbyggande arbete får sitt bidrag halverat av regeringen.

Företrädare för regeringen och försvarsmakten försäkrar gång på gång att det sista de vill är att Sverige ska dras in i krig. De vill bevara freden. Vad kan då vara bättre än att ha starka fredsorganisationer med på tåget?

Organisationer som tidigare har drivit på Sverige att ansluta sig till konventionerna som förbjuder personminor och klustervapen och verkat för att ett demokratikriterium införs vid vapenexport.

Anser regeringen att det var dåliga beslut?

Få av världens konflikter efter andra världskriget har haft militära lösningar. Det är förhandling och klassiskt fredsbyggande arbete som har fått slut på vidriga, destruktiva krig.

”Sverige är fredsskadat” får vi höra gång på gång av de som verkar ha glömt bort Sveriges ihärdiga och vid flera tillfällen framgångsrika insatser i konflikter sedan slutet av 40-talet. Då har vapnen varit just diplomati, medling och fredsförhandling.

Även den nuvarande regeringen har uttalat en ambition att lösa internationella tvister på fredlig väg. I reformagendan för ett nytt bistånd betonas också vikten av kvinnors deltagande i fredsprocesser.

Hur går det ihop med indragen finansiering till organisationer som arbetar med just det?

Starka fredsorganisationer utgör inget hot i ett samhälle med en fri och spänstig debatt kring försvarsfrågor. Om fredsarbete och fredsbyggande börjar ses som fula ord är vi som demokratiskt samhälle illa ute.

Fred är mer än frånvaron av krig vilket alla som sysslar med frågan mycket väl vet om. Fred förutsätter ett samhälle där alla individer kan känna sig säkra. Ett samhälle utan våld och förtryck, där ordet är fritt och demokratin livskraftig. Det brukar kallas mänsklig säkerhet till skillnad från staters dito.

Fred är också en grundförutsättning för utveckling av hållbara samhällen. De globala målen i Agenda 2030 som regeringen har förbundit sig till, pekar ut fred som ett absolut grundkrav för att dessa ska kunna uppnås.

Stödet till svensk freds rörelse har omfamnats av samtliga regeringar oavsett politisk färg fram tills nu. Kan vi hoppas på att dagens regeringsföreträdare i ljuset av detta tänker om och ändrar vad som framstår som ett historielöst beslut?

Att beröva fredsorganisationerna deras stöd äventyrar det demokratiska samtalet och deras granskande roll riskerar att försvagas.

Vi kräver att regeringen snarast ser till att den svenska freds rörelsen får en stabil och långsiktig ekonomisk grund att stå på. Något annat är inte värdigt ett fritt och demokratiskt samhälle som Sverige.

Henrik Fröjmark, policychef Act Svenska kyrkan

Louise Lindfors, generalsekreterare Afrikagrupperna

Brian Kelly, generalsekreterare Artikel2 (fd Emmaus Stockholm)

Anna Stenvinkel, generalsekreterare ForumCiv

Martin Nihlgård, generalsekreterare IM (Individuell Människohjälp)

Rikard Rudolfsson, ordförande Jordens vänner

Alexander Clemenson, generalsekreterare KFUM Sverige

Petra Tötterman Andorff, generalsekreterare Kvinna till kvinna

Catalina Rodriguez Näsman, ordförande Latinamerikagrupperna

Anna Sundström, generalsekreterare Olof Palmes internationella center

Anna Wester, förbundssekreterare Palestinagrupperna i Sverige

Paul Carlsson, ordförande Praktisk solidaritet

Anette Uddqvist, kanslichef Operation 1325

Andreas Stefansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Kristina Jelmin, verksamhetschef Svenska Burmakommittén

Annelie Börjesson, ordförande Svenska FN-förbundet
Jan Strömdahl, ordförande Svenska Västsaharakommittén
Susannah Sjöberg, ordförande Sveriges kvinnoorganisationer
Johanna Eliasson, ordförande Vänsterns internationella forum
Jenny Jansson Pearce, Deputy Director Right Livelihood
Mattias Brunander, generalsekreterare Diakonia